

సెన్సార్ కత్తెర జిందాబాద్!

సెన్సార్ ఆఫీసుకి వరుసగా నాలుగు టాక్సీలు వచ్చి ఆగాయి.
మొదట టాక్సీలో నుంచి విప్లవ్ దిగాడు. అతని వెనుకే అతని యూనిట్ సభ్యులు.
మరుక్షణంలో ఆ ప్రాంతమంతా వారి కేకలతో దద్దరిల్లి పోసాగాయ్.
సెన్సార్ బోర్డ్ డాన్ డాన్.
ముర్దాబాద్ ముర్దాబాద్- సెన్సార్ బోర్డ్ ముర్దాబాద్.
సెన్సార్ పాలసీ - ఛీ - ఛీ!
సెన్సార్ బోర్డు సభ్యులు- భో భో!
సెన్సార్ కత్తెర - ఛీ ఛీ!
సెన్సార్ నిభందనలు- హెలో! హెలో!

“ఏము నిర్మించిన ‘మారణహోమం’ సినిమాకు వెంటనే క్లిన్ సర్టిఫికేట్- ఇవ్వాలి. అర్థం లేని అంట కత్తెరలు- నశించిపోవాలి!”

ఈ హడావుడికి అప్పటికే అక్కడ గారడీ వాడికి పోగయినట్లు జనం పోగయ్యారు. విప్లవ్ కేకలు కాసేపు వాయిదావేసి తనవెంట వచ్చిన వాళ్ళందరిని పిలిచి ఏదో చెప్పాడు.

వాళ్ళిద్దరూ చెరో స్వీకరూ సంచీల్లోనుంచి తీసిపాట మొదలెట్టారు.

“సూర్యాకాంతి నాపడం- నీ యబ్బతరమా?

విప్లవాన్ని ఆపడం- నీ తాత తరమా?

మా సినిమాను కత్తిరించడం- నీ తలలో జేజెమ్మ తరమా?

అక్కడ చేరిన వారందరూ ఆ పాటకు ఆనందిస్తున్నట్లే కనబడింది వాతావరణం.

ఈ హడావిడికి సెన్సార్ బోర్డు ఆఫీసరు ఖంగారుగా బయటికొచ్చాడు.

“ఏమిటి? ఏం జరిగింది?” అనడిగాడు ఎదురుగా నిలబడ్డ విప్లవ్ ని.

“ఏం జరగటమా. హూ? ఏం జరిగిందీ అనడుగుతున్నారా? హూ హూ! నేను నిర్మించి, దర్శకత్వం వహించిన ప్రప్రథమ చిత్రాన్ని త్రొక్కిపడతారా? అరవై కట్లు సజెస్ట్ చేస్తారా? బాన్ చేస్తారా? హూహూహూ చూస్తాను- ఇవాళ నా సినిమాని ఆపగలరు! కానీ రేపు విప్లవాన్ని ఆపగలరా? లేరు, లేరు, లేరు!” ఆవేశంగా అరిచాడు విప్లవ్.

“అయ్యా! మీరనేదేమీ నాకు తెలీటం లేదు” అన్నాడు ఆఫీసరు అయోమయంగా.

“అదే! మీరు నిర్దాక్షిణ్యంగా, నిరంకుశత్వంగా సర్టిఫికేట్ ఇవ్వకుండా అణచిపెట్టిన నా సినిమా సంగతేమిటి, అని మిమ్మల్ని అడుగుతున్నాను, ప్రశ్నిస్తున్నాను.”

“చూడు నాయనా! సర్టిఫికేట్ ఇవ్వని సినిమాలు రెండొందలు పాతిక ఉన్నాయ్! అందులో మీదేది!”

“ఆ! ఏమిటి? మా సినిమాయే తెలీదా? కాదు! తెలుసు! కానీ తెలీనట్లు నాటకం! ఎందుకంటే మీలో ఉన్నది బూర్జువారక్తం!”

“నా రక్తం ఎ.బి. గ్రూప్ అని డాక్టరు చెప్పారు బాబూ! బూర్జువా గ్రూపు కాదు.”

“అయితే అరవై కట్స్ విధించిన మా సినిమా సంగతేమిటి? అన్ని కట్స్ ఎందుకు విధించారు? ఎందుకు బాన్ చేశారు?”

“అయ్యా! అరవై కట్స్ విధించిన సినిమాలు మా లిస్ట్లో నూటపాతిక ఉన్నాయ్. బాన్ చేసినవి డెబ్బయ్ ఆరున్నయ్ అందులో మీదేదో చెప్పకపోతే ఎలా తెలుస్తుంది.”

“మాది విప్లవాత్మకమైన చిత్రం! పేరు ‘మారణహోమం!’”

“చూడు నాయనా! ప్రభుత్వం ఇచ్చిన మార్గదర్శక సూత్రాల ప్రకారమే ఎగ్జామినింగ్ కమిటీ ఆ కట్స్ విధించింది. మీరు ఆ కట్స్ చేయడానికి నిరాకరించడం వల్ల అది

రివైజింగ్ కమిటీ కెళ్ళింది. వాళ్ళు మీ సినిమాను బాన్ చేయాలని తీర్మానించారు. దీనికి మేమేం చెయ్యం?” అనేసి ఆఫీసరు లోపలికెళ్ళిపోయాడు.

“అదే కుట్ర! అదే మోసం! అదే దగా! నా సినిమాను బాన్ చేసి నా పరువు, ప్రతిష్ఠా, నా భవిష్యత్తు, నా సినిమా కలెక్షన్లు, అన్నీ మంట కలపాలని, నా విప్లవ భావాల్ని నాలోనే అంతం చేయాలని మీరాడుతున్న నాటకం ఇది! కానీ నేను మీ కుట్రకు బలయ్యే పక్షిని కాదు. మీ సెన్సార్ విధానాల్ని, మీ కేంద్ర ప్రభుత్వం ఇచ్చిన గైడ్ లైన్స్ నీ, మీ తెలివితేటల్నీ, మీ కత్తెరనూ- నా కంఠంలో ఆఖరి ప్రాణం బొట్టు ఉన్నంతవరకూ ఎదిరిస్తాను, పోరాడతాను.”

అనేసి వెనక్కు తిరిగి “సెన్సార్ బోర్డ్” అని అరిచాడతను.

అందరూ “డాన్ డాన్” అంటూ ముక్తకంఠంతో అరిచారు. ఈసారి అక్కడ ఈ గొడవ చూడ్డానికని గుమిగూడిన బరానీలవాళ్ళూ, ఐస్ క్రీమ్ కూర్రాళ్ళూ సిటీ చూడ్డానికొచ్చిన పల్లెటూరివాళ్ళూ- ఇంకా అనేకరకాల జనం కూడా ఉత్సాహంగా అరవడం ప్రారంభించారు.

సెన్సార్ బోర్డ్ డాన్ డాన్!

ముర్దాబాద్ ముర్దాబాద్- సెన్సార్ బోర్డ్ ముర్దాబాద్.

సెన్సార్ పాలసీ - ఛీ ఛీ!

సెన్సార్ బోర్డ్ మెంబర్స్- భో - భో!

సెన్సార్ కత్తెర ఛీ - ఛీ!

సెన్సార్ రూల్స్ హెల్ హెల్!

మారణహోమం - రిలీజ్ చెయ్. అరవై కట్లా- గో బాక్!

వుయ్ డిమాండ్ - క్లీన్ సర్టిఫికేట్.

మా చిత్రం మీద నిషేధం- తీసేయాలి ఈ క్షణమే ఇప్పుడే!

అరుపులు, కేకలు, ఈలలూ క్రమక్రమంగా పెరిగిపోతూండేసరికి ఆఫీసరు హడావుడిగా బయటికొచ్చాడు.

“అయ్యా- మీరిలా అల్లరి చేస్తుంటే అవతల మా ఆఫీస్ పని ఎలా జరుగుతుంది చెప్పండి! మీరు చెప్పదల్చుకుందేదో నినాదాల రూపంలో కాకుండా మొమొరాండం రూపంలో ఇస్తే పై అధికారులకు పంపుతాను” అన్నాడు వినయంగా.

“అదేం కుదరదు! ఇనాళ సాయంత్రం వరకూ అరుస్తూనే ఉంటాం! రేపట్నుంచీ నేనూ, మా యూనిట్ సభ్యులు- అందరం ఇక్కడే నిరాహార దీక్ష ప్రారంభిస్తున్నాం! ఆ తరువాత పర్వవసానం చాలా తీవ్రంగా ఉంటుంది” అని అరిచాడు.

చేసేది లేక ఆఫీసరు మళ్ళీ లోపలికెళ్ళిపోయాడు.

మర్నాడు అందరూ నిరాహారదీక్ష ప్రారంభించారు.

అన్ని న్యూస్ పేపర్లలోనూ ఈ వార్త మార్కెటింగ్ అవుతుంది.

రెండో రోజున విప్లవీకి సెన్సార్ ఆఫీసర్ నుంచి కబురు వచ్చింది.

“మీ సినిమా కేవలం రెండు కట్నోతో రిలీజ్ చేయడానికి ప్రభుత్వం అనుమతించింది” అన్నాడు ఆఫీసరు.

వెంటనే బయటకు పరుగెత్తి “ఇంక్విలాబ్” అని అరిచాడు విప్లవ్.

అందరూ “జిందాబాద్” అని అరిచారు.

విప్లవం గెలిచింది

కుట్ర - ఓడింది

సెన్సార్ బోర్ - డౌన్ డౌన్.

మారణహోమం - జిందాబాద్.

అందరూ కేకలు వేసుకుంటూ వెళ్ళిపోయారు. ఆ సినిమా రిలీజయి రెండో రోజున రోజులాడి ఇంకా ఆడేయసాగింది. వెంటనే రెండో సినిమా తీసేశాడు విప్లవ్.

ఒక మంచి రోజు చూసుకుని సెన్సార్ ఆఫీసర్ కి టాక్సీలో చేరుకున్నాడు.

“హలో హలో హలో - విప్లవ్ గారా! రండి! కూర్చోండి” అన్నాడు సెన్సార్ ఆఫీసర్.

“మా ‘అగ్ని కణం’ సినిమా ఎగ్జిబిషన్ కి కమిటీవాళ్ళు చూశారా?” అడిగాడతను.

“చూశారండి! నేనే మీకా విషయం ఫోన్ చేద్దామనుకుంటున్నాను. ఇంతలో మీరే వచ్చేశారు.”

“ఇది కూడా ‘బాస్’ చేస్తున్నారు కదూ!”

“నో నో నో - లేదండీ! నో బాస్!” చిరునవ్వుతో అన్నాడు ఆఫీసర్.

విప్లవ్ అదిరిపడ్డాడు.

“ఏమన్నారు? బాస్ చేయడం లేదా?”

“లేదండీ! బాస్ చేయాలన్న ఐడియా అసలెప్పుడూ రాలేదు -”

విప్లవ్ మొఖం పాలిపోయింది.

“ఇది అన్యాయం! అక్రమం” అంటూ టేబుల్ మీద గట్టిగా చరిచాడు.

ఆఫీసర్ అదిరిపోయి లేచి కుర్చీ వెనక్కు వెళ్ళి నిలబడ్డాడు.

విప్లవ్ కళ్ళముందు తన సినిమాను కొనడానికొచ్చిన జిల్లాలవారీ కొనుగోలుదార్లు కనబడుతున్నారు. తన సినిమా చూడానికి తండోపతండాలుగా వచ్చిన జనం కనబడుతున్నారు -

“ఈ సినిమాకు సెన్సార్ కిట్ సర్టిఫికేట్ ఇచ్చారా! అంటే చెత్త పిక్చరయి ఉంటుంది.” అనుకుని జనం వెనక్కు వెళ్ళిపోతున్న సీన్ కళ్ళముందు కనబడుతోంది.

“అయ్యో మా జిల్లాకు రెండో రోజు అరవై రూపాయలకయితే కొంటాను” అంటున్నాడో

కొనుగోలుదారు.

“ఏమిటీ రెండొందల అరవయ్యా! నీకేం మతిపోలేదు. కదా!”

“అంతే గురూజీ! ఈ విప్లవాలు, గొడవలూ చాలా సినిమాల్లో ఉన్నాయి. మనక్కావలసింది అదికాదు. అదివరకూలాగా “బాన్” చేయడం మీరు నానా గొడవ చేయడంజరిగితే మంచి పబ్లిసిటీ అయి జనం చూడ్డానికొస్తారు” అనేసి వెళ్ళిపోయాడతను.

“ఇది అన్యాయం అంటున్నాను-” మళ్ళీ బల్ల గుద్దాడతను.

“ఏది అన్యాయం?” అయోమయంగా అడిగాడు సెన్సార్ ఆఫీసర్.

“మా సినిమా” అగ్నికణం బాన్ చేయాలని సజెస్ట్ చేయకపోవడం.”

అప్పటికి గాని సెన్సార్ ఆఫీసర్ కి విషయం అర్థం కాలేదు. కానీ ఆశ్చర్యం నుంచి మాత్రం ఇంకా తేరుకోలేదు.

“కానీ మీ పిక్చర్ లో అభ్యంతరకమయిన దృశ్యాలు, డైలాగులు ఏమీలేందే- “బాన్” ఎలా సజెస్ట్ చేస్తారు?”

“అభ్యంతరకరమయిన దృశ్యాలు ఏమీలేవా?” ఇంకా కోపంతో రెచ్చిపోతూ అన్నాడు విప్లవ్.

“లేవు అనే అంటున్నారు-”

“వాళ్ళకు మతిపోయి అంటున్నారు. లేకపోవడమేమిటి? సినిమా మొదట్టుంచీ చివరివరకూ ఉన్న సీన్లలో ముప్పై సీన్లు పరమ అభ్యంతరకరమైనవి. పోలీసులు- ఓ పిల్లల తల్లి రిపోర్టింగ్ వడానికొస్తే ఆమెను రేప్ చేయడం- ఆమె వాళ్ళ మీద రిపోర్టింగ్ వడానికి కలెక్టరు దగ్గరకెళ్ళితే అతనూ రేప్ చేయడం- చివరకు మంత్రి కూడా ఆమెను రేప్ చేయడం- అప్పుడు ఆమె ఆత్మహత్య చేసుకోవడం - అది చూసి ఆమె తమ్ముడు కత్తి తీసుకుని వారందరినీ చంపడం- అక్కడితో ఆగక విప్లవ నాయకుడయి ప్రజల్ని సమీకరించి డబ్బున్న వాళ్ళనూ, ఆఫీసర్లనూ, అధికారంలో ఉన్న రాజకీయ నాయకులనూ అందరినీ నరుక్కుంటూ వెళ్ళి- ప్రభుత్వాన్ని పడగొట్టి, అడ్డువచ్చిన మిలటరీని చిత్తుగా ఓడించి- కొత్త ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేయడం- ఇవన్నీ ఏమిటి? అభ్యంతరం కాదా? మాకే తెలుసా విషయం! కాదని మీరెలా అనగలరు?”

సెన్సార్ ఆఫీసరుకి చిరాకు పుట్టుకొచ్చింది.

“చూడండి! మా ఎగ్జామినింగ్ కమిటీ చెప్పాల్సిన విషయాలవి! వాళ్ళు ఎలా చెప్తే అలా చేస్తాం గానీ - మీరు చెప్పినట్లెలా చేస్తాం?”

విప్లవ్ కొద్ది క్షణాలకు ఆవేశం అణచుకుని కుర్చీలో కూలబడిపోయాడు మళ్ళీ. జేబులోనుంచి కర్చీఫ్ తీసి చెమటను తుడుచుకున్నాడు.

“సరే- జరిగిందేదో జరిగింది! కట్స్ ఏమేం సజెస్ట్ చేశారు? అవయినా పదిహేనో,

ఇరవయ్యో ఉన్నాయా?” అడిగాడతను.

క్లీన్ సర్టిఫికేట్ ఇస్తున్నామండీ! కట్స్ కూడా ఎవ్వరూ సజెస్ట్ చేయలేదు- సినిమా నీట్గా, చక్కగా ఉంటుందన్నారు అందరూ! ఇంకా కట్సెందుకు” చిరాగ్గా అన్నారు సెన్సార్ ఆఫీసర్.

దాంతో విప్లవ్ ఉగ్రుడైపోయాడు.

“ఇది అన్యాయం అని ఇందాకన్నాను గుర్తుందా?” సెన్సార్ ఆఫీసర్ని అడిగాతను.

“అవను! గుర్తుంది! ఎందుకు?”

“ఇప్పుడా మాట ఉపసంహరించుకుంటున్నానను. ఇది అన్యాయం కాదు- కుట్ర. నా పరువు ప్రతిష్ఠలు, నా భవిష్యత్తు, నా సినిమా కలెక్షన్లు అన్నీ మంట కలపాలని మీరాడుతున్న నాటకం! దగా, మోసం-” బిగ్గరగా అరిచాడతను.

అతనికి అరువులకి ఆఫీస్లోని స్టాఫ్ అంతా పరుగుతో వచ్చారక్కడికి- “ఏమిటలా అరుస్తున్నారు?” అడిగారు వాళ్ళు.

విప్లవ్ వాళ్ళందరినీ చూసి మళ్ళీ స్పృహలో కొచ్చాడు.

“నేను గట్టిగా మాట్లాడానా?” వాళ్ళనడిగాడు అయోమయంగా.

“మాట్లాడడమేమిటి సార్! అరిచారు.”

“అయామ్ సార్!” వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు మళ్ళీ.

“ఇదిగో విప్లవ్ గారూ! ఇందాకటి నుంచీ చూస్తున్నారు మీ డైలాగులు నాకేమాత్రం అర్థం కావటం లేదు. మీ సినిమాకి క్లీన్ సర్టిఫికేట్ దొరుకుతుంటే సంతోషించక- బాన్ ఎందుకు చేయలేదు? కట్స్ ఎందుకు లేవు? ఇదంతా కుట్ర అంటారేమిటి?” విసుగ్గా అడిగాడు సెన్సార్ ఆఫీసర్.

విప్లవ్ శాంతించాడు. తను ఆవేశపడితే ఏమాత్రం లాభం లేదని అర్థమైపోయింది.

“అయ్యా! నేను ఇంతకుముందు తీసిన సినిమాకు మీరు ఓ పట్టాన సర్టిఫికేట్ ఇవ్వకపోవడం మూలాన ఆ సినిమాకు అది పబ్లిసిటీ అయింది. నా సినిమా రిలీజ్ కి అనుమతి ఇవ్వాలంటూ నేను నానా గొడవ చేసి పేపర్ల నిండా స్టేట్ మెంట్లీచ్చి, ఆఖరికి మీరు కొన్ని కట్స్ తో పర్మిషనిచ్చాక “సెన్సార్ వారితో పద్దెనిమిది నెలను హెలారాహెలారీ పోరాటం తర్వాత రిలీజవతున్న మహోజ్వల చిత్రం” అని వాల్ లోస్టర్ల మీదా, గోడల మీదా రాయించి రిలీజ్ చేసే ఊసరికి మేము నాలుగు వారాలాడుతుందనుకున్న సినిమా ముప్పుయ్ వారాలాడింది. మా పార్ట్ నర్స్ కూ, డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ కీ, బైయర్స్ కీ అందరికీ తెగ లాభాలొచ్చాయ్. ఈ సినిమా కూడా అదే పబ్లిసిటీ ఇవ్వవచ్చని ఆశపడ్డాం! అంతేకాదు. ముందే వాల్ లోస్టర్లూ, ఇతర పబ్లిసిటీ మెటీరియల్ అంతటా-” సెన్సార్ వారి కబంధ హస్తాల నుండి- తీవ్రపోరాటం ద్వారా రిలీజవుతున్న “వీర విప్లవ అగ్నికణం” అని

ఫ్రీంట్ చేయించేశాం. ఇప్పుడు మీరు మాతో వివాదం పెట్టుకోపోతే మా సినిమా ఏమయిపోతుంది? మేమేమయిపోతాం? అంచేత దయచేసి కనీసం కొన్ని కట్స్ అయినా సజెస్ట్ చేయండి- నేను వాటిని తిరస్కరిస్తాను. అప్పుడు అది రివైజింగ్ కమిటీ కెకు తుంది. వాళ్ళూ ఆ కట్స్ ని సజెస్ట్ చేస్తారు. నేను ఒప్పుకోకుండా మొండికేస్తాను. అప్పుడది సెన్సార్ బోర్డ్ చైర్మన్ కెళ్తుంది. నేను వాళ్ళ మాటా వినను- అలా నేనూ మీరూ పేచీలు పడుతూ- కిందామీదా పడుతూ- స్టేట్ మెంట్లీస్తూ- హడావుడి చేస్తుంటే అప్పుడుగాని దానికి పబ్లిసిటీ రాదు సార్! అప్పుడుగాని కనీసం నాలుగు వారాలాడదు. అప్పుడు గాని మాకు నాలుగు డబ్బులు మిగలవు!

సెన్సార్ ఆఫీసర్ నవ్వాడు. “సార్ కుదరదు. మీ పిక్చర్ కి క్లీన్ సర్టిఫికేట్ ఇస్తాం.” విప్లవ్ కుర్చీలో నుంచి లేచాడు.

“అలా అనకండి సార్! ఇంతకుముందు ఇవే దృశ్యాలు తీసినప్పుడు కట్ చేయమన్నారు, బాన్ చేయమన్నారు. కానీ ఇప్పుడు మళ్ళీ అవే తీస్తే- క్లీన్ సర్టిఫికేట్ ఇస్తామంటున్నారు. చెప్పండి సార్! ఇది కావాలని చేస్తున్న ఆరాచకం కదూ?”

“సెన్సార్ నిబంధనలు మారాలని మీ నిర్మాతలే అప్పుడు గొడవ చేశారు కదా! అందుకని కొన్ని మార్చారు ఇదిగో మిష్టర్ విప్లవ్! మేము ఎవరికీ కావాలని ఏమీ చేయము. మా ఎగ్జామినంగ్ కమిటీ ఎలా నిర్ణయిస్తే అలా జరుగుతుంది అంతే!”

“మా అగ్నికణం” చూసిన ఎగ్జామినంగ్ కమిటీ సభ్యులెవలెవరు సార్?”
 “ఎందుకు?”

“వారినందరినీ వర్సనల్ గా కలుసుకుని ఏదో ఒక కట్ సూచించమని ప్రాధేయపడతాను”

“అదేం కుదరదండీ! ఇంక మీరు వెళ్ళవచ్చు-”

“బాబ్బాబు! అలా కోప్పడకండి! పోనీ ఒక్క కట్ చెప్పండి చాలు”

“కుదరదండీ! మాకు ఎక్కడా తప్పు కనిపించనప్పుడు, నిబంధనలు, అతిక్రమించనప్పుడు మేమెందుకు కట్ చేస్తాం?”

“బాబోయ్- అంత మాటనకండి! పెళ్ళాం బిడ్డలు గలవాడిని. మా సినిమా హీరోకి రివల్యూషనరీ హీరోగా ప్రేక్షకుల్లో మంచి పేరుంది సార్! అతనెప్పుడూ బీదలనాడుకుంటాడనీ, ప్రభుత్వాన్ని చీల్చి చెండాడతాడనీ అందరికీ తెలుసు. అలాంటి హీరో సినిమాకు క్లీన్ సర్టిఫికేట్ ఇచ్చారని తెలిస్తే సినిమా ఒక్క వారంలో ఔటయిపోతోంది. అంతేకాదు! ఆ తరువాత అన్నలు మా సినిమాలు చూడరు. హీరో కూడా ఈగలు తోలుకోవలసిందే!”

“అందుకు నేను చేయగలిగిందేమీ లేదు-”

విప్లవ్ కి ఉక్రోషం, కోపం, ఆవేశం, ముంచుకొచ్చాయ్. అక్కడి నుంచి చరచరా వెళ్ళిపోయాడు.

మర్నాడు మళ్ళీ నాలుగు టాక్సీలు సెన్నార్ ఆఫీసుకొచ్చి ఆగాయి.
వాటిల్లో నుంచి విప్లవ్ అతని యూనిట్ సభ్యులు బిలబిల దిగారు.
మరుక్షణంలో వారికేకలతో ఆ ప్రాంతమంతా దద్దరిల్లిపోసాగింది.
సెన్నార్ బోర్డ్- డౌన్ డౌన్.

“సెన్నార్ నిబంధనలు- ఇంకా కఠినం కావాలి.

ప్రతి సినామాకు ఒక్క కట్ అయినా - విధించాలి.

బాన్ చేయాలా వద్దా అనే విషయం- నిర్మాతకే వదలాలి!

క్లీన్ సర్టిఫికెట్- ఛీ! ఛీ!

పాత సెన్నార్ నిబంధనలు- జిందాబాద్!

లిబరలైజ్డ్ సెన్సారింగ్ పాలసీ - మా కొద్దు!

సెన్నార్ కత్తెర - జిందాబాద్!

ఆ చుట్టుపక్కల చేరిన జనం కూడా ఉత్సాహంగా వాళ్ళల్లో చేరి కేకలు వేయడంలో
యాధాశక్తి సాయం చేయసాగారు.

క్లీన్ సర్టిఫికెట్- ఛీ! ఛీ!

సెన్నార్ కత్తెర - జిందాబాద్